

T.C.
YARGITAY
ONİKİNCİ CEZA DAİRESİ

Esas : 2018/6793
Karar : 2018/12370
Tarih : 19.12.2018

Mahkemesi :Asliye Ceza Mahkemesi

Suç : Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs

Hüküm : CMK'nın 231/11. maddesine göre açıklanan; TCK'nın 288, 62/1, 53/1. maddeleri gereğince mahkumiyet

Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçundan sanığın mahkumiyetine ilişkin hüküm, sanık tarafından temyiz edilmekle, dosya incelenerek gereği düşünüldü:

Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçundan sanık hakkında yapılan yargılama sonucunda, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 288, 62/1. maddeleri gereğince 5 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 231/5. maddesi gereğince sanık hakkındaki hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına, aynı maddenin 8. fıkrası uyarınca 5 yıllık denetim süresine tâbi tutulmasına dair Korgan Asliye Ceza Mahkemesinin 09.11.2012 tarihli ve 2009/189 esas, 2012/221 sayılı kararının 21.12.2012 tarihinde kesinleşmesini müteakip sanığın denetim süresi içerisinde 28.05.2013 tarihinde kasten yaralama suçunu işlediği ve Terme Sulh Ceza Mahkemesinin bu suçtan sanığın mahkumiyetine karar verdiği, hükümlerin 14.02.2014 tarihinde kesinleştiği ve ihbar üzerine dosya yeniden ele alınarak önceki hükmün 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 231/11. maddesi gereğince açıklanmasına dair Korgan Asliye Ceza Mahkemesinin 15.10.2014 tarihli ve 2014/45 esas, 2014/195 sayılı kararını kapsayan dosya incelendi.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 141 ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 34. maddeleri uyarınca bütün mahkeme kararlarının, karşıoy da dahil olmak üzere gerekçeli olarak yazılması zorunludur. Gerekçe, hükmün dayanaklarının, akla, hukuka ve dosya içeriğine uygun açıklanmasıdır. Ceza Muhakemesi Kanununun 230. maddesinde ise hükmün gerekçesinde, iddia ve savunmada ileri sürülen görüşlerin yazılması, delillerin tartışılması ve değerlendirilmesi, hükme esas alınan ve reddedilen delillerin belirtilmesi; bu kapsamda dosya içerisinde bulunan ve hukuka aykırı yöntemlerle elde edilen delillerin ayrıca ve açıkça ifade edilmesi, suç oluşturduğu kabul edilen eylemin gösterilmesi, bunun nitelendirilmesinin yapılması, Ceza Kanununda öngörülen sıra ve esalara göre cezanın ve ayrıca cezaya mahkumiyet yerine veya yanı sıra uygulanacak güvenlik tedbirinin belirlenmesi, cezanın ertelenmesine, hapis cezasının adli para cezasına veya tedbirlerden birine çevrilmesine ya da ek güvenlik tedbirlerinin uygulanmasına veya bu hususa ilişkin istemlerin kabul veya reddine dair dayanakların gösterilmesinin zorunlu olduğu belirtilmiştir. Yasal, yeterli ve geçerli bir gerekçeye dayanılmadan karar verilmesi, yasa koyucunun amacına uygun düşmeyeceği gibi, uygulamada da keyfiliğe yol açacaktır. Bu itibarla keyfiliği önlemek, tarafları tatmin etmek, sağlıklı bir denetime olanak sağlamak bakımından, hükmün gerekçeli olmasında zorunluluk bulunmaktadır. Hükmün gerekçeyi ihtiva etmemesi ise 1412 sayılı Kanunun 308/7 ve 5271 sayılı CMK'nın 289/1-g bendi uyarınca hukuka kesin aykırılık halini oluşturacaktır.

Yerel mahkemece, bu ilkelere uyulmadan, sanığın suç oluşturduğu kabul edilen eyleminin ve suçun unsurlarının nelerden ibaret olduğu, hangi nedenle hangi delillere üstünlük tanındığı tartışılıp değerlendirilmeksizin, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına dair kararın kaldırılması ve hükmün açıklanması nedenlerinin ifade edilmesiyle yetinilerek, yasal gerekçeden yoksun şekilde hüküm kurulması,

Kabul ve uygulamaya göre de:

a) Adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçu, TCK'nın 288/1. madde ve fıkrasında, "Bir olayla ilgili olarak başlatılan soruşturma veya kovuşturma kesin hükümlerle sonuçlanıncaya kadar savcı, hâkim, mahkeme, bilirkişi veya tanıkları etkilemek amacıyla alenen sözlü veya yazılı beyanda bulunan kişi, altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." şeklinde düzenlenmiş iken, suç tarihinden sonra, 05.07.2012 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6352 sayılı Yargı Hizmetlerinin Etkinleştirilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Basın Yayın Yoluyla İşlenen Suçlara İlişkin Dava ve Cezaların Ertelenmesi Hakkında Kanununun 93. maddesi ile "Görülmekte olan bir davada veya yapılmakta olan bir soruşturmada, hukuka aykırı bir karar vermesi veya bir işlem tesis etmesi ya da gerçeğe aykırı beyanda bulunması için, yargı görevi yapanı, bilirkişiyi veya tanığı hukuka aykırı olarak etkilemek amacıyla alenen sözlü veya yazılı beyanda bulunan kişi, elli günden az olmamak üzere adli para cezası ile cezalandırılır." biçiminde değiştirilmiş olup, TCK'nın 7/2. madde ve fıkrasındaki, "Suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanun uygulanır ve infaz olunur." hükmü gereğince, sanığın lehine olan kanunun tespiti ile lehe kanunun bir bütün halinde uygulanması ve bu durumun hükmün gerekçesine yansıtılması suretiyle hüküm tesisi gerektiğinin gözetilmemesi,

b) Sanık hakkında TCK'nın 53. maddesi tatbik edilirken, Anayasa Mahkemesinin 24.11.2015 günlü Resmi Gazete'de yayımlanan 08.10.2015 tarihli, 2014/140 esas, 2015/85 karar sayılı iptal kararının gözetilmesinde zorunluluk bulunması,

c) Hüküm tarihinden sonra 02.12.2016 tarihli ve 29906 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6763 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanununun 12. maddesi ile TCK'nın 75. maddesinde yapılan değişiklik ile adil yargılamayı etkilemeye teşebbüs suçunun önödeme kapsamına alınması karşısında, usulüne uygun önödeme ihtarı yapılarak sonucuna göre sanığın hukuki durumunun takdir ve tayininde zorunluluk bulunması,

Bozmayı gerektirmiş olup, sanığın temyiz itirazları bu itibarla yerinde görüldüğünden, sair yönleri incelenmeksizin hükmün bu nedenlerle 5320 sayılı Kanununun 8. maddesi uyarınca halen uygulanmakta olan 1412 sayılı CMUK'un 321. maddesi gereğince isteme aykırı olarak BOZULMASINA, 19.12.2018 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.